

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 136/02

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 21. augusta 2002 prerokoval sťažnosť K. B., bytom K., zastúpeného advokátom JUDr. R. Ž., K., ktorou namietal porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a základného práva na to, aby jeho záležitosť bola prejednaná v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, postupom Okresného úradu Košice - okolie, Odboru pozemkového, poľnohospodárstva a lesného hospodárstva, vo veci č. 2001/01049-Čt a 2001/01782-Čt, za účasti Okresného úradu Košice - okolie, Odboru pozemkového, poľnohospodárstva a lesného hospodárstva, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť K. B. o d m i e t a pre nedostatok právomoci.

O d ô v o d n e n i e :

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 3. mája 2002 doručená sťažnosť K. B., bytom K. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namietal porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2

Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a základného práva na to, aby jeho záležitosť bola prejednaná v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, postupom Okresného úradu Košice - okolie, Odboru pozemkového, poľnohospodárstva a lesného hospodárstva, vo veci č. 2001/01049-Čt a 2001/01782-Čt, ktorý spočíva v nečinnosti odboru odmietajúceho zvolanie rozhodcovskej komisie, ktorá mala vykonať zmierovacie konanie.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) predbežne prerokoval sťažnosť sťažovateľa a preskúmal ju zo všetkých hľadísk uvedených v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Ústavný súd v súlade s čl. 127 ods. 1 ústavy zotrváva na svojej stabilnej judikatúre, ktorá sa síce vyvíjala na základe podnetov na začatie konania, ale jej argumentácia je použiteľná aj v súčasnom konaní o sťažnostiach podľa citovaného článku ústavy. Z tejto judikatúry (napríklad I. ÚS 78/99) vyplýva, že ústavný súd odmietne sťažnosť (predtým podnet) pre nedostatok právomoci na prerokovanie veci, ak ochranu tomu právu, porušenie ktorého ním sťažovateľ namietal, poskytujú všeobecné sudy v správnom súdnictve.

Od 1. januára 2002 v súlade s novelou Občianskeho súdneho poriadku vykonanou zákonom č. 501/2001 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov, sťažovateľ mohol a musel napadnúť nečinnosť okresného úradu a jeho odboru žalobou v správnom súdnictve. Kompetencia správneho súdnictva sa od účinnosti citovanej novely Občianskeho súdneho poriadku rozšírila aj na preskúmanie zákonnosti postupov vrátane nečinnosti orgánov verejnej správy (§ 244 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku) a takto sa rozšíril princíp subsidiarity právomoci ústavného súdu vyjadrený v čl. 127 ods. 1 ústavy (... ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd).

Táto právomoc správneho súdnictva vylučuje právomoc ústavného súdu. Nedostatok

právomoci ústavného súdu viedol k tomu, že ústavný súd odmietol celú sťažnosť sťažovateľa už po jej predbežnom prerokovaní (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).